உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரர்

அவர்களது மருகரும், மாணக்கருமாகிய

அலகளை

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

இயற்றியது.

சென்னை :

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

சாற்றுக்கவிகள்.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்களை

பாஜைக்கரும்

தஞ்சாவூர் ஸெண்ட் பீடர்ஸ், காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஆ. சேதுராயபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவு தாளமலை யெறியங்கில வுமிழலைவாயச் செல்வன்
பொறாட குருகுநிரி கரணமுமொரு தொருபதிக மினிது
புனை துவப்பினீந்தான், தெருள்பல்கலை யலைதவழ்சிவாநந்த
சாகரதே சிகன்பா லன்பு, பெருகமகிழ் வரகவிசுப் பிரமணிய
பாரதிநாம பேசு மாறே.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்களை

பாஜைக்கருளொருவராகிய

சென்னை திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை

க.-சி. சிவசங்கரபண்டிதர்

இயற்றியது.

முத்திறைகக்கு நெடுந்தரங்கக் கடலலைவா யுகாதருளு முரு
கன் பொற்றாட், பத்திவரும் வழியிதுவா மெனப்பதிக மொன்
றியற்றிப் பரிவு கூர்ந்த, தெத்திசையும் புகழ்பெறுசிவாநந்த
சாகரத்தி லிசைந்த ருந்திப், புத்தமுத மனையதமிழ் மழை
பொழிசுப் பிரமணியப் புயலாய்ந் தன்றே.

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

காப்பு.

செந்திற் பதிக்குமர தேசிகன்பொற் ருட்கினிய
பைந்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவே—தந்திமுகத்
தெந்தையிரு செஞ்சரண மெப்போதுஞ் சிந்தித்து
வந்திக்க வந்தருளும் வாக்கு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மாணிக்க மணியிழைத் திளவெயில்செய் திவ்
யமணி மகுடமாறும் - செங்கனக வம்புயத் துங்கமுக மாறு
மொளிர திரிபுண்ட ரத்தினழகும், மருவளரு நீபமலர் மாலை
யொடு நவரத்தின மாலையொளிர் மார்பினழகும் - வரையென
விலங்குமீ ராறுதிண் டோள்களும் வாகுவல யத்தினழகும்,
இருபுறந் தெள்ளமுத மொழிவள்ளி தெய்வானை யின்பமுற
வாழுமழகும் - இணையிலா வேலுடன் சிங்கார மயில்மீதி லேறி
விளை யாடுமழகும், அருமறைகள் காணாத வானந்த ரூபனே
யடியனேன் காணவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங்
கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (1)

நிலையிலா விவ்வாழ்வு நிஜமல்ல வென்பதை நினையாமல்
மதிமயங்கி-நெடுவேற் றடங்கணார் பாழ்மயற் பட்டுநா னினதடி
மறந்து நொந்தேன், உலையிலா மெழுகென்ன நெஞ்சுருகி
யன்பொடுகை யுச்சிமேற் கூப்பிநின்று - ஒப்பிலா வப்பனே
வனவல்லி மோகனே யுனதுபுகழ் பாடவருள்வாய், மலையெ
லாம் வள்ளிதெய் வானையுடன் விளையாடு மயில்வாக னக்கட
வுளே - மாயனார் மருகனே மணிமந்த்ர ரூபனே மாதேவ னின்
றதுரையே, அலையெலாம் வெண்முத்த மடிதூவி யர்ச்சிக்கு
மலைவா யமர்ந்தமுருகா - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜ
பாத வதுலசின் மயபோதனே. (2)

புண்டரீ கத்திலுறை மாமறைக் கிழவனும் புவியளந் தோனு
மறியாப்-புராரிதரு மைந்தனே செந்தில்வாழ் கந்தனே புள்ளி

மயிலேறுமணியே, வண்டெலா மதுவுண்டு கொண்டாடி யிசை பாடும் வண்கடம் பணிமார்பனே - வஞ்சக் கொடுஞ்சூர னெஞ்சம் பிளந்துஜய வாகைபுனை யாறுமுகனே, மண்டுதீ யெனவுடலை வெம்பிணிகள் பற்றவே வாடிநா ளோடிவந்தன் - மாபாதகம்போக்கி யுதியாத வாழ்வுதரு மலரடிப் புகல்புகுந்தேன், அண்டர்நா யகனீன்ற தெய்வானை மோகனே யடியனேன் கவலைதீர்த்தாள் - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (3)

முத்திக்கு வித்தாகு சித்தியகல் யாணகுண முருகனே செந்தில்வரதா - முப்பத்து முக்கோடி தேவரொடு முத்தேவர் முன்னித் துதிக்குமுதல்வா, எத்திக்கும் யாவுமருள் சத்திக்கௌமாரிதரு மீசனே ஞானவடிவே - எக்குற்றம் யான்செயினுமக்குற்ற நோக்காம லெளிதில்வந் தாளுமிறைவா, பத்திமனதுக்கினிது தித்திக்கு மமுதமே பாவைகுற வள்ளிகணவா-பாரிலே யுன்றனிரு பாதார விந்தமே பற்றாக வந்தடைந்தேன், அத்திக்கு வீடளித் தாண்டமான் மருகனே யருள்சுரந் தாளவருவாய்-அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (4)

மெய்யான தெய்வமாய் விளையாடு மப்பனே மேதினியிலுன்னைநம்பி - மெய்யினைப் பொய்யென்று தேறுவார் பேரறிவில் விளங்குநற் றீபவொளியே, வையாபு ரிப்பழநி முதலாறு படைவீடு வாழுமா ணிக்கமணியே - வஞ்சக் கொடும்

பில்லி சூனியம் வறுமைநோய் வந்தென்னை யணுகாமலே, ஒய்யார மாய்வள்ளி யம்மைதெய் வானையுட னூரகேசன் முடியாறவே - ஒப்பிலா மயிலேறி வையாளி யாடிவரு முன்பாத சேவைதந்தாள், ஐயான னக்கடவு ளருள்சுப்ர மணியனே யலைவா யமர்ந்த துரையே - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதூலசின் மயபோதனே. (5)

கந்தமலர் தந்துதவு நந்தவன மெங்குமெய்க் காதலொடு பூவெடுத்துக் - கந்தாகு காவென்னு நாமங்க ளோதிமுக் காலுமர்ச் சித்துநாளும், வந்தனைசெய் சிந்தையொடு செந்தமிழ்க் கவிபாடி வாழ்த்தவல புத்தியோங்க - வாணிபூ மாதினரு ளொருபோது மகலாத வண்ணமுன தாறெழுத்தாம், மந்திரச் சித்திபெற வெந்தையிச் சித்துளேன் மைந்தனென் பிழைபொறுத்து - மந்தாகி னிப்புதல்வ தந்தாவ ளன்றுனைவ மந்தார மலர்மார்பனே, அந்தமயி லேறியென் முந்தைவினை சிந்தவந் தாதரித் தருள்செந்தில்வாழ் - அருணகிண் கிணிநாத தருண பங் கஜபாத வதூலசின் மயபோதனே. (6)

பாதார விந்தமொரு போதேனு மெண்ணிநான் பாடாத பாவியானேன் - பத்தியுட னொருநாளு முன்கோவில் வலம் வந்து பணிகிலேன் பந்தமாற்றும், வேதாந்த வுண்மைதனை யோர்கிலேன் நின்பூசை மேவியொரு நாளுமறியேன் - வெறி மலர்க் கூந்தன்மட மாதர்க்கு நெஞ்சுருகி வெம்பவத் தாழ்ந்து நொந்தேன், மாறுபடு சூரனுடல் கூறுபட வென்றுஜய மாலையணி வேலாயுதா - வானவர்க் கிறைவனே மஹாவல்லி மோஹனே

மயிலேறு கம்பீரனே, ஆதார மற்றவென் றீதேக வந்தருள்செ யையனே செந்திநகர்வாழ் - அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (7)

சேலார்பு னற்கமல வாவிசூழ் செந்தில்வளர் தேவர்சிறை மீட்டவேலா - செகந்தனிற் பரசமய கொள்கையைக் கைக்கொ ண்டு செத்துப்பி றக்குமவனை, மேலாக வெண்ணியுனை யெ ண்ணாத பாவிகள் வீடடையு மார்க்கமுளதோ - வெந்தழற் பொறிவீசும் விழியோடு பகடேறி வெகுதூதர் சூழவந்து, சூலாயு தக்கால னார்பாசம் வீசியே சுற்றிப்பி டித்தடுக்கால் - சோ திமயில் வாகனு வுனையன்றி மரணபய துன்பந் தொலைப்ப தெவர்காண், ஆலால முண்டபர சிவமீன்ற கந்தனே யறுமுகா கருணைவடிவே - அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (8)

வண்டடை கிடந்துநற வுண்டுபெடை யோடுறையும் வண்டா மரைக்கிழவனும் - வாளரவு விடமுமிழ மீதேறி நட்டமிடு மாயனும் வெருவியோட, மண்டியெழு மாலால முண்டுலக முய் யவருள் மங்கையுமை பங்கமர்ந்த - மாதேவ னீன்றருளு மான ந்த வெள்ளமே மயிலேறு முருகேசனே, பண்டைய வினைப் பகைஞர் வந்துபோ ராடவெகு பாடுபட் டறிவிழந்து - பரதவித் திடுமெனக் குனையன்றி மற்றுமொரு பற்றில்லை செந்திலிறை வா, அண்டபகி ரண்டமுந் தானாகி வேறான வாதிவே தாந்த முடிவே, அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (9)

கயிலாய மலைமீது சயிலமா தலைமையொடு சண்டமார் போற்றவாழும் - கங்கைபணி சண்ணுதற் கெண்ணரிய வேய்பொருட் கருத்தினை விரித்துரைத்துக், குயிலான மொழிவள்ளி தேவகுஞ் சரியோடு கொஞ்சிவிளை யாடுமெமலா - குற்றங்கள் செயவதே யியல்பான வென்மீது கோபங்கொ ளாமல்வெற்றி, மயிலேறி யருள்பெருகு முகமாறு மொளிரவே வடிவேலி லங்கவதென் - வல்வினைத் தொடர்மனச் சஞ்சலந் தீரவொரு வாமனித் தடிமைகொள்வாய், அயிராணி மங்கலிய மொளிவீசி வாழவருளாண்டவா செந்திநகர்வாழ் - அருணகிண் கிணிராஜ தருணபத சஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (10)

திருச்செந்திற் பதிகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ திருச்செந்திலாண்டவன்

திருவடி வாழ்க